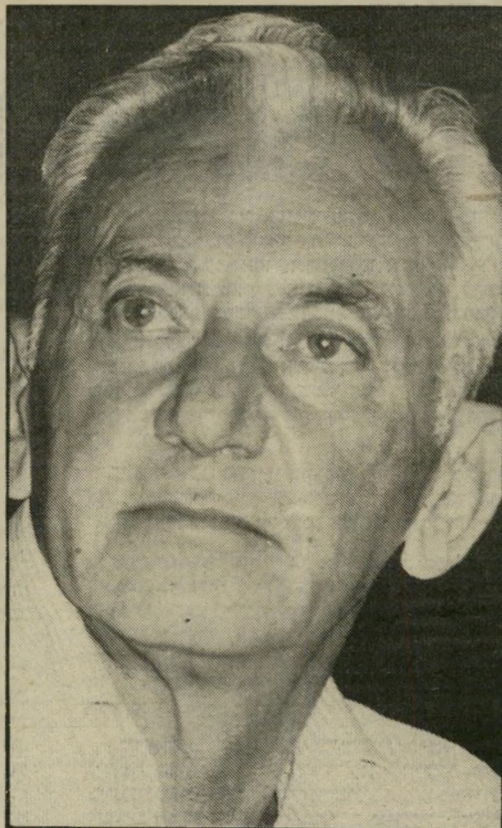


אילי גורליצקי:

„כאילו הטלוויזיה היא של הטלוויזיה!“



חיים בר-לב:

„הם לא מספרים לנו מה הם רוצים!“



יעקב בסר:

„זו תופעה חיובית שאש"ף הניח זר!“

מוכרחים להודות ששעה טובה, בלי איזה אמן ישראלי או שניים וכלי שלמה ניצן, היא תוכנית די משעממת. האחראי על אי-הופעתם של אמנים ישראליים הוא אמ"י – איגוד אמני ישראל – שהחליט להשבית את האמנים עבור רשות-השידור, עד להודעה חדשה. השביתה נמשכת כבר שבועיים. אילי גורליצקי, יו"ר אמ"י, הסביר לי על מה הסיכסוך.

יש הרבה מאוד נקודות סיכסוך. על חלק כבר התפשרנו ועל חלק אני מאמין שנצליח להתפשר בקלות. כרגע נשארו שלוש נקודות שעליהן לא נוכל לוותר: זכויות יוצרים – שכל מבצע יקבל תמלוגים על השמעה חוזרת, כמו שמקבל כל מחבר מילים או מחבר מוסיקה; שחיקה בשכר. שצריך לפתור אותה; ותוכניות חסות – אנחנו רוצים שיתייחסו לתוכניות-חסות כמו אל סירטיפירסומת. אמנם עד היום עוד לא היו תוכניות-חסות, אבל זה יכול להתחיל מחר בבוקר. הם הרי עושים מה שהם רוצים.

● **כמה, למשל, משתכר אמן המופיע בשעה טובה?**

אם הוא אמן צעיר – 1700 שקל, אם הוא סטאר גדול – 4130 שקל. זה ברוטו וזה כולל הרבה מאוד חזרות, לפעמים הקלטה-מגן באולפן וההופעה לפני הקהל, הארכת שעות רבות מאור.

● **מה הסיכויים שתגיעו להסדר והשביתה תיגמר?** תטלפני אלי מחר בערב אחרי מבט ספורט ואגיד לך, כי מחר אחרי-הצהריים יש לנו פגישה עם סמנכ"ל רשות-השידור, רון נתמן, ואולי יהיו לי חרשות לספר לך.

● **טילפנתי אליו אחרי „מבט ספורט“ ושאלתי אם קרה משהו.**

כן, למעשה התקרבו בכל הסעיפים ונשאר רק העניין של זכויות המבצעים. כשבילנו זו נקודה עקרונית.

● **מה הרגשת בעולם? אין איזו אמנה בינלאומית על זכויות אמנים?**

בעולם כולו נותנים זכויות למבצעים. יש גם אמנה בינלאומית, אבל ישראל עוד לא אישרה אותה.

● **מה הרגשתך, מי ניצח באורך השביתה, אתם או הרופאים?**

אני מקווה שהם, אבל מי יודע. תראי, למשל בשעה טובה אני אתגר היה צריך להגיד: „שלמה ניצן מנוע מלהופיע בתוכנית בגלל שביתת אמ"י.“ הוא לא אמר את זה. מדוע? כי אמרו לו לא להזכיר את השביתה ולרפוק אותנו קצת.

● **מי אמר לך?**

אני לא יודע בדיוק מי אמר לו, אבל אני יודע כפירוש שאמרו לו, ככלל, הם מתנהגים כאילו הטלוויזיה היא של הטלוויזיה ולא של עם ישראל!

אם, חסו-חלילה, אתה נמצא שבוע בחו"ל ולא קורא עיתון מהארץ, אתה חוזר אבוד ולא מבין מה קורה. זה בדיוק מה שקרה לי בעניין חדר. פשוט לא הבנתי מי רוצה מה ומי מסכים למה. ראש-הממשלה אמר שיש קונסנזוס בין המערך ובין הליכוד בעניין הזה, ומניתי לח"כ חיים בר-לב שישביר לי קצת יותר. בשאלה הראשונה כנראה כל-כך הרגזתי אותו. שהוא צעק עליי במשך כל השיחה. אני מצטערת שהרגזתי אותו. בסך הכל רציתי להבין.

מה פתאום קונסנזוס? אנחנו במערך גם נגד לחזור לגבולות '67, אז יש בינינו קונסנזוס? אנחנו גם כער ירושלים מאוחרת, אז יש שוב קונסנזוס? אם ארון בגין רוצה להגיד לעם שיש, זה עניין שלו.

● **ובכל זאת, מהי עמדת המערך בעניין?**

אנחנו חושבים שכוחות חדר הם חלק חשוב בהסדרי הכיסוחן בדרום-לבנון.

● **ומה עם האיש חדר?**

אנחנו לא עוסקים באיש חדר.

● **אם אני מבינה נכון, גם הליכוד חושב שבכוחות חדר הם חלק חשוב בהסדרי הכיסוחן, אז אולי תסביר לי מה ההבדל ביניכם?**

אל תכניסי לי מילים לפה. אני לא יודע מה הליכוד חושב. אני גם לא הרובר של הליכוד. הם לא מספרים לנו מה הם רוצים וגם לא מה הלבוננים מציעים. והו.

המשורר יעקב בסר חזר שבוע ממולין, שם השתתף כחבר במשלחת אנודת-הסופרים העבריים בטקס לציון 40 שנה למרד גיטו ורשה. כאן רעשה כל הארץ מתקרית הזר של משלחת אש"ף שהונח לרגלי האנדרטה. ביקשתי לשמוע ממי של יעקב בסר כיצד נראתה התקרית בעיני המשלחת הישראלית עצמה.

אם מישוהו לא היה מספר לנו במיקרה, לא היינו יודעים ככלל שמשלחת אש"ף הניחה זר. לרעתי הרעש שהוקם כאן היה מוגזם מעבר לכל פרופוציה וגם בלתי רלוונטי.

● **אבל ממשלת סולין הבטיחה לא להרשות לאש"ף להניח את הזר.**

ממשלת פולין הבטיחה לא לשתף את משלחת אש"ף בטקס הרישמי, ואומנם כך עשתה. אחרי סיום הטקס ניגשו כמה חברי אש"ף והניחו את הזר שלהם ולפי דעתי הפרטית – לא לדעתם של כל חברי המשלחת – זו תופעה חיובית מאוד שהם רצו להניח את הזר.

● **אולי זו היתה תופעה חיובית לולא המיששט המפורסם שהם, אש"ף, מתנגדים לשישטים של אז – הגרמנים, ולשישטים של היום – הישראלים.**

גם אני נגד השישטים של אז ונגד השישטים של היום, וכולם יודעים שיש היום גורמים פשיסטיים בישראל. בכלל, אני רוצה לשאול: מי הסמיך את ישראל להתערב בענייניה הפנימיים של פולין ולקבוע בשבילה את מי להזמין לאיזה טקס?